

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 2. S. Ignatii obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

latam id est opus suum destruxisset. At Sæculum IX.
 Photius, cui Canonum erat ultima cura,
 proprio arbitrio Ministerium Episcopale
 rursus usurpavit, & in Palatio, quod
 Magnaurus dicebatur, commorans, at-
 que Imperatoris indulgentia abutens,
 Monachorum Exarchos constituebat, nec
 non Clericos ordinabat.

A. C. 878.

§. II.

S. Ignatii obitus.

Inter hæc Ignatius Patriarcha, prope
 octogenarius, morbo correptus ad ex-
 trema deducitur. Media nocte, Cleri-
 cis apud ipsum Officium recitantibus, &
 lectore de more Benedictionem petente
 Signum Crucis supra os ipsius formavit,
 quærrens; *Cujus Sancti bodie memoria
 celebratur?* Et, qui proximi adstabant,
 respondentibus: *S. Jacobi, Fratris Do-
 mini, amici tui,* sancta animi humilitate
 dixit: *Est Magister meus.* Moxque cun-
 etos præsentes ultimo salutans & Bene-
 dictiōnēm impertiens, animam exhala-
 vit, (*) vigesima tertia Octobris, quam
 Ss 5 diem

Id. p. 1243.

(*) Ad hunc locum in Cardinali Baronio
 lego: *Offendi facile quisque poterit, qui au-*
dierit recitatam superius † Joannis Papæ E-
pistolam ad ipsum Ignatium datam, qua ni-
mis perstringit ipsum, & a Communione Ca-
tholica

† L. LII.

§. 48.

Sæculum IX. diem Græci S. Jacobo Apostolo Sacram
A.C. 878. habent. Defuncti S. Ignatii corpus ha-

Menol. 23. *Ott.* bitu Pontificio vestitum est, & superim-

posita Epomis, seu Pallium, ipsi ante ali-
quot annos Jerosolyma missum, quod
tanto in pretio habuit, ut illud secum
sepulchro inferri jusserit. Ita in feretro
ligneo ad S. Sophiam deportatur, & pre-
ces consuetæ recitantur. Mox varæ, in
quibus jacuerat, & pannus, quo tectus
fuerat, a populo diripiuntur, cupiente
reliquias Viri Sancti servare. Transla-
tus est postea S. Ignatius in Ecclesiam
S. Menantis, ubi interim quievit, & du-
mulieres a Dæmone possessæ fuerunt li-
beratae. Tandem Lembo imponitur, &
in Ecclesia S. Michaelis ab ipso extruda
tumulo marmoreo includitur; ubi edi-
tis miraculis claruit. Agebatur annus
octingentesimus septuagesimus octavus,
postquam Sedem Constantinopolitanam,

*Sup. Lib.
XLVIII.
§. 38.*

si etiam tempus, quo eam Photius inva-
sit,
tholica segregat, nisi intra dierum trigesi-
spatium revocet ab eo ordinatos Episcopos
Bulgariæ. Quamvis autem ista ab Ignatio
impleta minime inveniantur, constat tamen eur-
dem semper usque ad obitum & post obitum
in Catholica Romance Ecclesiæ Communione
fuisse retentum . . . cum quæ juris effecti
suæ Ecclesiæ defendere, juramento teneretur ob-
strictus. &c. Edit. Col.

acram
us ha-
perim-
ate all-
quod
secum
ferret
& pro-
aræ, in
tectus
piente
transla-
clesiam
& dux
runt li-
tur, &
xtructa
bi edi-
annus
ctavos,
tanam,
s inva-
sit,
triginta
piscopos
Ignatio
nen eur
obitum
munitio
is effect
etur ob-
sit, computetur, annis plus quam tri-
Sæculum IX.
ginta tenuisset. Eum Ecclesiæ Græcæ A. C. 878.
& Latina honore Sanctis debito die qua Menol. &
obiit prosequuntur. Mart. Rom.
23. Octobr.

§. II.

Photius restituitur.

Necdum triduum effluxerat, cum Photius, occupata iterum Sede Constantinopolitana, defuncti Patriarchæ amicos & servulos flagris, carcere, exilio, & nullo non pœnarum genere vexare cœpit. Multos, qui ejus redditum tanquam Regulis Ecclesiasticis contrarium prohibere conabantur, variis modis affixit, alios muneribus, Dignitatibus Translatione ab una Ecclesia ad pinguiorem in suam Communionem pertraxit. Adversarios calumniis opprimebat, accusans eos impudicitiae, quam omnes Boni abominantur; sed crima turpissima dilubantur, simul ac aliquis ipsius Communionem amplectebatur, & qui heri sacrilegus, fur, latro, scortator fuerat, hodie Photii Collega, Frater & Praeful venerabilis habebatur, quem non modo Dignitati Episcopali restituebat, sed etiam ad Sedem majorem evehebat. Fuere, quos hac arte saepius a se depositos saepius restituit. Aliqui Concilio Oecumenico adhaerentes, in quo Photius depositus fuerat, eum recipere constanter recusarunt.